

Jan 1

Mnozí křesťané tvrdí, že první tři verše Janova evangelia jsou silným důkazem, že Ježíš je Bůh. Podívejme se co říkají a co to znamená?

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.

Způsob jakým jsou tyto tři verše přeloženy z řečtiny vede mnoho křesťanů, že to vnímá takto:

Na počátku byl Syn Boží a ten Syn Boha byl u Boha a ten Syn Boha byl Bůh. Syn byl na počátku u Boha.

Je to opravdu to co nám řecký text Jana 1:1-3 říká? Nejprve se podívejme co znamená slovo „slovo.“ Je to překlad řeckého *logos*, které znamená plán, záměr, vyřčení, vyjádření myšlenky, nebo zpráva. Pokud zadáte „slovo“ v biblickém vyhledávači (např. Theophilos) můžete se přesvědčit o tom že „slovo“ v Bibli jednoduše znamená „slovo,“ tak jako kdekoliv jinde.

Řecké slovo *logos* bylo použito v souhlasu se Starozákonním hebrejským slovem *davar*. Zde jsou některé příklady překladu slova *davar*.

Ti, kdo se tě bojí, mě uvidí a budou se radovat, protože očekávám na tvé slovo. (Ž.119:74)

Tvé slovo je lampou pro mé nohy, je světlem na mé stezce. (Ž.119:105)

Tak bude mé slovo, které vyjde z mých úst: Nenavrátil se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná to, co si přeji, a zdárně dokáže to, k čemu ho pošlu. (Iz.55:11)

V tomto posledním příkladu z Izajáše máme rozumět Božímu „slovu“ jako jeho plánu nebo záměru. Bible skutečně nikde nesvědčí o tom, že by slovo „*logos*“ mělo znamenat pre-existující Syn Boha. V celé Bibli nenajdeme žádné hebrejské nebo řecké slovo vztahující se k „slovu,“ které by naznačovalo další pre-existující osobu v jediném Bohu, Jahve.

Taktéž v Janovi 1:2, 3 jsou v řečtině neosobní zájmena. Neexistuje tedy důvod se domnívat, že „to slovo“ znamená „ten slovo“ a vztahuje se na osobu. (Například ve všech anglických překladech do „King James Bible“ 1611 se píše „*it*“ a nikoliv „*He, Him*“, jak se od té doby začalo psát).

Co tedy znamená, že to „slovo“ bylo „u Boha“ a „to slovo bylo Bůh“? Řecká předpona *pros* přeložena jako „u“ znamená být úzce spjatý nebo dohromady s něčím, ale zároveň rozdílný a oddělený. Má žena může být se mnou ale není já. Podobně bylo Boží slovo u Boha ale není to Bůh sám. V S.Z. čteme, že „moudrost“ byla také s Bohem.

Byla jsem (moudrost) vedle něho jako řemeslník... radovala jsem se před ním po celou dobu. (Př.8:30)

Žádný křesťan by netvrdil, že moudrost je nyní další osoba Boha, protože byla s Bohem když tvořil zemi a radovala se. Každý rozumí, že když čteme „Já (moudrost) jsem byla vedle Boha,“ tak je to míněno obrazně, neboli personifikace. Stejným způsobem v Janovi 1:1 je Boží slovo u Boha ale není to další osoba. Ohledně fráze „to slovo bylo Bůh“ je třeba jít do řeckého originálu, kde je psáno *theos en ho logos*. *Ho* je určitý člen, který patří slovu *logos*, ale není před *theos*. Když jsou v řečtině spojené dvě podstatná jména slovesem být a obě mají určitého členu, pak je jedno plně spojováno s tím druhým; ale když je jedno z nich bez určitého členu stává se z něj spíše přídavné jméno popisující druh nebo sféru ke které to druhé patří.

Například když řeknu, „Ten kazatel je ten člověk“ identifikuji tím určitého kazatele s nějakým určitým člověkem, kterého mám na mysli. Pokud ale řeknu, „Ten kazatel je člověk“ myslím tím, že ten kazatel spadá do kategorie člověka – je lidská bytost.

Jan nedává určitého člena před *theos*, Bůh. To slovo, *ho logos*, tedy není identifikováno jako Bůh, Jahve; slovo *theos* zde slouží spíše jako přídavné jméno popisující sféru do které patří *logos*.

Význam fráze „to slovo bylo Bůh“ je, že *logos* patří do stejné kategorie jako Bůh; aniž by ale bylo přímo Bohem.

Tato pasáž neříká, že Ježíš byl Bůh a ani ho nenazývá Bohem. Původní záměr řeckého textu je, že to slovo plně vyjadřovalo Boha. To slovo bylo a je zjevení Božího srdce a charakteru. Pokud rozumíme Božímu slovu víme jaký je Bůh. *Logos* plně vyjadřuje Boží záměr a mysl.

Jan 1:1-3 by se dal parafrázovat následovně:

Na počátku měl Bůh stvořitelský a vykupitelský plán. Tento plán, nebo záměr, plně vyjadřoval všechno co Bůh je. Všechny věci byly stvořeny skrze tento plán a bez tohoto plánu nevzniklo nic.

S tímto na mysli Jan 1:14 zjevuje nádhernou pravdu.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.

To slovo, ten *logos*, Boží plán, Jeho záměr, se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Ježíš byl počat Bohem, narodil se a plný plán a srdce Boha bylo vyjádřeno v lidské bytosti. Ježíš Kristus byl plný Boží milosti a pravdy. To co se stalo tělem v Janovi 1:14 nebyl pre-existující nebo věčně zplozený Syn Boha. To co se stalo tělem byl Boží plný plán spasení zjevený v Člověku Ježíši Kristu.

Plán může být ztělesněn (stát se „tělem“), když je vykonán, realizován. Když se architektův plán postaví „zhmotní se,“ stane se „tělem.“ Podobným způsobem se stal Boží plán tělem v Ježíši Mesiáši, který plně odhalil Jeho vůli. Hebrejům 1:1-2 říká,

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům v prorocích; na konci těchto dnů k nám promluvil v Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož učinil i věky.

Ježíš, ani apoštolové nevydávají svědectví o tom, že by Boží Syn, Mesiáš, byl vědomě pre-existujícím, věčným Bohem, „*logos*“. Ani v S.Z. Boží Syn nikde nepromlouvá. Není druhá osoba Boha. On je jednoduše a unikátně Syn Boha, který nám nejdokonaleji zjevuje jeho (i našeho) Boha a Otce. Sláva Bohu na věky!